

ชะมดเซียะ

- ลักษณะ :** ความยาวลำตัวและหัว 54-63 ซม. หางยาว 30-43 ซม. น้ำหนัก 2-4 กิโลกรัม ตัวเล็กกว่าชะมดแดง และมีขนสั้นกว่ามาก ขนตามลำตัวมีสีน้ำตาลเหลือง มีจุดขนาดเล็กสีดำแทรกอยู่ทั่วไป มีแถบสีขาวดำที่คอ หางเป็นลายปล้องดำสลับขาว 6-9 ปล้อง ปลายหางส่วนใหญ่มีสีขาว หูทั้งสองข้างค่อนข้างชิดกัน มีต่อมกลิ่นที่ก้น ถูกนำมาทำหัวน้ำหอมมากที่สุด
- เขตแพร่กระจาย :** พบในอินเดีย ศรีลังกา จีนตอนใต้ แผ่นดินใหญ่ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เกาะสุมาตรา และเกาะชวา
- ที่อยู่อาศัย :** ส่วนมากพบบริเวณทุ่งหญ้าโล่ง ป่าละเมาะ หายากตามบริเวณป่ารกทึบ ในป่าสะแกราชพบบริเวณทุ่งหญ้าดินเขาด้านทิศตะวันตก
- อุปนิสัย :** ออกล่าเหยื่อตอนกลางคืน กลางวันพักผ่อนใต้โขดหิน ใต้พุ่มไม้ กินอาหารได้หลายประเภท เช่น นก สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมขนาดเล็ก จิ้งจก ตุ๊กแก แมลง ผลไม้สุกและรากไม้ต่างๆ ตกลูกครั้งละ 4-5 ตัว
- สถานภาพ :** พบน้อย กฎหมายจัดเป็นสัตว์ป่าคุ้มครอง

ชะมดเซียะ

Small Indian Civet

Viverricula indica (Desmarest, 1804)

Viverridae

Carnivora